

періодах у вигляді мезоекономічних комплексів (насамперед охоплюють організаційні зміни).

Для ефективного управління мезоекономікою такого типу необхідна структурна модель, яка б об'єднувала всі її основні елементи, визначала залежності між ними на основі системних властивостей, підтримувала цільові критерії розвитку.

Таким чином, традиційні підходи до дослідження механізму державного регулювання як сукупності галузей (галузевий підхід), так і регіонів (регіональна економіка) в умовах глобалізації не відповідають сучасним вимогам, і чим вищий ступінь концентрації прояву економічних законів розміщення і спеціалізації виробництва, тим швидше галузі і регіони перетворюються на окремі підсистеми мезоекономічних комплексів.

Список використаних джерел

1. **Вировий С. І.** Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування / С. І. Вировий // Модернізація системи державного управління: теорія та практика : матеріали наук.-практ. конф. за міжнар. участю, м. Львів, 11 квіт. 2014 р. У 2 ч. Ч. 1 / за наук. ред. В. С. Загорського, А. В. Ліпенцева ; Львів. регіон. ін-т держ. упр. Нац. акад. держ. упр. при Президентіві України ; Ін-т держ. упр. поліції та права Землі Мекленбург – Передня Померанія ; Орлов. філія Рос. акад. народ. госп-ва і держ. служби при Президентіві Російської Федерації. – Л. : ЛРІДУ НАДУ, 2014. – 500 с.

2. **Основи** інформаційно-аналітичної діяльності в державному управлінні : навч. посіб. / [В. Б. Дзюндзюк, О. А. Котуков, Т. В. Кузнякова, Г. В. Даудова]. – Х. : Магістр, 2013. – 192 с.

3. **Практичні** елементи інформаційно-аналітичної роботи : метод. рек. / уклад. : С. О. Телешун [та ін.] ; за заг. ред. С. О. Телешуна. – К. : Вид-во НАДУ, 2007. – 60 с.

4. **Присянкін-Жарова Т. І.** Удосконалення методики короткострокового прогнозування розвитку системи інвестиційної діяльності регіону / Т. І. Присянкін-Жарова // Інвестиції: практика та досвід. – 2012. – № 7. – С. 8 – 11.

5. **Хейне П.** Экономический образ мышления : [пер. с англ.] / П. Хейне. – М. : Каталаксия, 1997. – 704 с.

6. **Явлинский Г. А.** Долгосрочная стратегия модернизации страны и экономическая политика / Г. А. Явлинский // Экономич. наука современ. России. – 2003. – № 4. – С. 9 – 15.

7. **Modernising government.** Presented to Parliament by the Prime Minister and the Minister for the Cabinet Office by Command of Her Majesty. – London : Stationery Office, 1999. – 66 p.

List of references

1. **Vyrovyi S. I.** Informatsiino-analitychne zabezpechennia diialnosti orhaniv derzhavnoi vlady ta mistsevoho samovriaduvannia / S. I. Vyrovyi // Modernizatsiia

systemy derzhavnoho upravlinnia: teoriia ta praktyka : materialy nauk.-prakt. konf. za mizhnar. uchastiu, m. Lviv, 11 kvit. 2014 r. U 2 ch. Ch. 1 / za nauk. red. V. S. Zahorskoho, A. V. Lipentseva ; Lviv. rehion. in-t derzh. upr. Nats. akad. derzh. upr. pry Prezydentovi Ukrainy ; In-t derzh. upr. politsii ta prava Zemli Meklenburh – Perednia Pomeranii ; Orlov. filiiia Ros. akad. narod. hosp-va i derzh. sluzhby pry Prezydentovi Rosiiskoi Federatsii. – L. : LRIDU NADU, 2014. – 500 s.

2. **Осноvy** informatsiino-analitychnoi diialnosti v derzhavnomu upravlinni : navch. posib. / [V. B. Dziundziuk, O. A. Kotukov, T. V. Kuzniakova, H. V. Daudova]. – Kh. : Mahistr, 2013. – 192 s.

3. **Praktychni** elementy informatsiino-analitychnoi roboty : metod. rek. / uklad. : S. O. Teleshun [ta in.] ; za zah. red. S. O. Teleshuna. – K. : Vyd-vo NADU, 2007. – 60 s.

4. **Prosiiankina-Zharova T. I.** Udoshkonalennia metodyky korotkostrokovoho prohnozuvannia rozvytku systemy investytsiinoi diialnosti rehionu / T. I. Prosiiankina-Zharova // Investytsii: praktyka ta dosvid. – 2012. – № 7. – С. 8 – 11.

5. **Heyne P.** Ekonomicheskii obraz myshleniya : [per. s angl.] / P. Heyne. – M. : Katalaksiya, 1997. – 704 s.

6. **Yavlinskiy G. A.** Dolgosrochnaya strategiya modernizatsii strany i ekonomicheskaya politika / G. A. Yavlinskiy // Ekonomich. nauka sovremen. Rossii. – 2003. – № 4. – С. 9 – 15.

7. **Modernising government.** Presented to Parliament by the Prime Minister and the Minister for the Cabinet Office by Command of Her Majesty. – London : Stationery Office, 1999. – 66 p.

Надійшла до редколегії 10.02.15

УДК: 351.82

Валентин СУВОРОВ

Національна академія державного управління

при Президентіві України

Харківський регіональний інститут державного управління

ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН У СФЕРІ МІСТОБУДУВАННЯ В УКРАЇНІ: ПІДХОДИ ДО ВДОСКОНАЛЕННЯ

Пропонуються підходи до вдосконалення правового механізму державного регулювання земельних відносин у сфері містобудування в Україні. Обґрунтовується необхідність застосування оптимального інтеграційного підходу до вдосконалення правового механізму в досліджуваній сфері. Наводяться основні напрями розвитку, реалізація яких дозволить удосконалити правовий механізм державного регулювання

© Суворов В. П., 2015

земельних відносин у містобудуванні та сприятиме підвищенню рівня легкості ведення інвестиційно-будівельного бізнесу в Україні.

Ключові слова: правовий механізм, державне регулювання, земельні відносини, містобудування, інтеграційний підхід.

Валентин Суворов. Правовой механизм государственного регулирования земельных отношений в сфере градостроительства в Украине: подходы к усовершенствованию

Предлагаются подходы к усовершенствованию правового механизма государственного регулирования земельных отношений в сфере градостроительства в Украине. Обосновывается необходимость применения оптимального интеграционного подхода к усовершенствованию правового механизма в исследуемой сфере. Приводятся основные направления развития, реализация которых разрешит усовершенствовать правовой механизм государственного регулирования земельных отношений в градостроительстве и будет способствовать повышению уровня легкости ведения инвестиционно-строительного бизнеса в Украине.

Ключевые слова: правовой механизм, государственное регулирование, земельные отношения, градостроительство, интеграционный подход.

Valentyn Suvorov. The legal mechanism of land relations state regulation within the Ukrainian urban planning sphere: approaches to improve

Approaches for improvement the legal mechanism of state regulation in land relations within the field of urban development in Ukraine are proposed. It is proved the necessity of the optimal integration approach to improve the legal mechanisms in the study area. The basic directions of development, the implementation of which will improve the legal mechanism of state regulation of land relations in urban development and will contribute to the ease of doing business investment and construction in Ukraine are presented.

Key words: the legal mechanism, state regulation, land relations, urban planning, integration approach.

Правове регулювання суспільних відносин в Україні перебуває в стані перманентного розвитку та вдосконалення. Цей глобальний процес отримує своє відображення в постійному оновленні законодавчих та підзаконних правових актів. Завдання держави полягає в задоволенні суспільних потреб, зокрема й щодо вільного розвитку територій населених пунктів. Державне регулювання земельних відносин у містобудуванні безпосередньо залежить від правового регулювання процесів використання земельних ресурсів при плануванні і забудові територій.

Не завжди органами державної влади та місцевого самоврядування під час формування та реалізації державної політики задовольняються суспільні потреби, у більшості випадків увага приділяється задоволенню економічних інтересів територій. Це обумовлено збільшенням доходів бюджету та потребою подальшого розподілу коштів в основному на задоволення соціальних потреб суспільства. Утім витрати, спрямовані

на сталий та гармонійний розвиток територій, залишаються нечисленними, а механізми державного регулювання земельних відносин у сфері містобудування – недостатньо дієвими.

Удосконаленню механізмів державного управління в різних галузях економіки приділяли увагу ряд дослідників та науковців, зокрема: В. Коваленко, В. Шевченко, В. Мороз, Л. Давиденко, Н. Конищева, О. Степаненко, С. Гурій, В. Тищенко, Д. Коньков, Є. Юрченко. Утім підходи до вдосконалення державного регулювання земельних відносин у сфері містобудування досліджено недостатньо, що обумовлює потребу їх вивчення.

Мета статті полягає в обґрунтуванні теоретичних положень щодо вдосконалення правового механізму державного регулювання земельних відносин у містобудуванні та доцільності його використання, а також виробленні пропозицій щодо основних заходів, спрямованих на поліпшення правового механізму державного регулювання в досліджуваній сфері.

Проведені аналітичні дослідження та винайдені на їх основі концептуальні основи державного регулювання земельних відносин у містобудуванні дають підстави стверджувати, що вдосконалення правового механізму необхідно здійснювати поступово відповідно до визначених стратегічних цілей. Отже, слід сформулювати та визначити сучасні підходи до вдосконалення правового механізму державного регулювання земельних відносин у сфері містобудування та обрати підхід, реалізація якого дозволить удосконалити правовий механізм державного регулювання земельних відносин. Такі дії мають забезпечити стимулювання інвестиційної привабливості та розвитку територій населених пунктів країни, сприяти наближенню національного законодавства за своїм духом, демократичністю та дієвістю до норм права держав ЄС.

Стратегія запропонованих Президентом України реформ ставить за мету наближення України до повної асоціації з євроспільнотою шляхом підписання договору про повноправне членство у ЄС [3]. Водночас цю мету неможливо досягти без кардинальних змін у законодавстві, зміни підходів у нормотворенні і державному управлінні, змін у суспільному розумінні державної влади, яка має бути «союзником», а не «ворогом» бізнесу. Такі зміни мають забезпечувати реальні можливості до вільного розвитку економічних процесів і відповідно слугуватимуть рушійною силою до суспільного розвитку. Отже, держава має створити ефективну правову платформу, спрямовану на мінімальне і прозоре регулювання всіх процесів життєдіяльності, у тому числі земельних відносин та містобудування.

Угода про асоційоване членство з ЄС передбачає ряд стратегічних напрямів розвитку відносин з Україною, зокрема: сприяти

поступовому зближенню України та держав ЄС, ґрунтуючись на спільних цінностях і тісних привілейованих зв'язках та поглиблюючи участь України в політиках, програмах та агенціях ЄС; забезпечити необхідні умови для посиленого політичного діалогу в усіх сферах взаємного інтересу; сприяти, зберігати і зміцнювати мир та стабільність у регіональному та міжнародному вимірах відповідно до принципів Статуту ООН і Гельсінського заключного акта Ради з безпеки та співробітництва в Європі 1975 р., а також цілей Паризької хартії для нової Європи 1990 р.; створити умови для посилення економічних та торговельних відносин, які вестимуть до поступової інтеграції України до внутрішнього ринку ЄС, у тому числі завдяки створенню поглибленої і всеохоплюючої зони вільної торгівлі, та підтримувати зусилля України стосовно завершення переходу до діючої ринкової економіки, у тому числі шляхом поступової адаптації її законодавства до кодів ЄС; посилювати співробітництво у сфері юстиції, свободи та безпеки з метою забезпечення верховенства права та поваги до прав людини і основоположних свобод; запровадити умови для дедалі тіснішого співробітництва в інших сферах взаємного інтересу [4]. Відповідно основним підходом стратегічних реформ, означених Президентом України, є проєвропейський підхід до розвитку України, який ґрунтується переважно на імплементації європейських принципів та норм права, забезпеченні дотримання основних принципів права і перш за все принципу верховенства права завдяки дотриманню прав та законних інтересів громадян, спрямування зусиль на розвиток ринкової економіки та входження України до європейської фінансово-економічної системи.

На міжнародному рівні важливим залишається дотримання Цілей розвитку тисячоліття [5]. Цілі розвитку тисячоліття, визначені ООН як глобальне бачення, спрямовані на реальні зміни в рівні життя людей у всіх країнах світу. Вони полягають: у подоланні бідності; забезпеченні якісної освіти впродовж життя; забезпеченні гендерної рівності; зменшенні дитячої смертності; поліпшенні здоров'я матерів; обмеженні поширення ВІЛ-інфекції/СНІДу та туберкульозу і започаткуванні тенденції до скорочення їх масштабів; сталому розвитку довкілля. Причому цілі сталого розвитку довкілля мають глобальне значення для подальшого безпечного існування людства; вони повинні враховуватися під час розробки пропозицій щодо вдосконалення правового регулювання земельних відносин у містобудуванні. Усвідомлення людством реальної небезпеки екологічної катастрофи, яка загрожує існуванню цивілізації, стало причиною початку розробки концепції сталого розвитку. Новою парадигмою розвитку суспільства вважається парадигма сталого

розвитку, яку доцільно розуміти не лише в контексті зміни відносин людини і природи задля розширення можливостей економічного зростання, а і як скоординовану глобальну стратегію виживання людства, орієнтовану на збереження й відновлення природних спільнот у масштабах, необхідних для повернення до меж господарської місткості біосфери. Концепція сталого розвитку набуває значного поширення як одна з провідних глобальних проблем людства, що має міждисциплінарний характер і розглядається в багатьох аспектах і ракурсах [5].

Отже, не менш важливим підходом, визначеним на глобальному, міжнародному рівні, є підхід до збереження наявної екологічної складової при розвитку всіх процесів управління державою, забезпечення зменшення негативного впливу на навколишнє природне середовище, так званий «екологічний» підхід до розвитку. Під час управління життєдіяльністю населених пунктів має забезпечуватись головне завдання, що полягає в задоволенні економічних, соціальних і суспільних потреб громади. При цьому суспільні потреби не завжди визначені та виокремлені. Так званий суспільний підхід полягає в задоволенні основних потреб громади населених пунктів без урахування економічних, політичних та інших інтересів. Утім визначення потреб суспільства в цілому є суб'єктивним, оскільки існування окремого бачення кожного учасника суспільних відносин на процес державного регулювання земельних відносин у сфері містобудування не завжди буде відповідати баченню інших учасників суспільства. Окрім того, залежно від місця людини в процесі земельних відносин кожен член суспільства змінює свою думку. Саме тому процеси визначення суспільних потреб та формування суспільної думки знайшли своє відображення в необхідності правового регулювання суспільних відносин. У державі діє місцеве самоврядування, гарантоване Конституцією України [1], яке реалізують повноважні представники територіальної громади – депутати, голови громад, які мають представляти законні інтереси громади та спрямовувати свої дії на розвиток суспільних інтересів громади, сприяти розвитку економічної привабливості територій. При цьому ці інтереси не завжди відповідають іншим інтересам громади, а представники місцевого самоврядування не завжди діють в інтересах громади. Основою суспільства є громадські організації та їх об'єднання (громадянське суспільство), політичні партії, профспілки, інші об'єднання громадян, які теж не завжди можуть сформулювати об'єктивне бачення щодо суспільних інтересів громад та їх реалізації. Економічний підхід до розвитку територій відповідно полягає в забезпеченні перш за все потреб економіки та фінансів з метою реалізації соціальної політики. Причому суспільні інтереси та

вплив на екологію не завжди враховуються, окрім того, економічний підхід має у своєму складі приховані корупційні ризики та інші вади.

Саме тому доцільно розглянути застосування інтеграцій підходу, який дедалі частіше використовується при стратегічному плануванні регіонального розвитку, у тому числі країн ЄС. Політика регіонального розвитку має важливе значення в удосконаленні земельних відносин у містобудуванні, оскільки відмінність регіонів є очевидною, відповідно рівень індустріалізації міст та регіонів є різним. Ключовими інструментами регіональної політики розвинених економік світу у сфері соціально-економічної та конкурентної політики стають заходи щодо таких напрямів:

– удосконалення транспортної та телекомунікаційної «доступності» тієї чи іншої території;

– максимальне спрощення регуляторного середовища та поліпшення інвестиційного клімату території, створення рівних умов для стимулювання зростання кількості та розміру приватних компаній та прибутків їх економічної діяльності;

– інвестування освіти та підвищення кваліфікації, особливо для людей, старших за «університетський вік», посилення «м'яких» кваліфікацій та навичок, які можна трансформувати та переносити в інші сфери економічної діяльності з метою підвищення шансів зайнятості в умовах скорочення продуктивних циклів та постійного інноваційного оновлення виробничих процесів та послуг;

– створення інноваційної та дослідницької інфраструктури для наближення наукових досліджень та розробок до приватного сектору з метою скорочення періоду комерціалізації винаходів та нових технологій;

– збереження навколишнього середовища, мінімізація негативного впливу на нього економічної діяльності та повсякденного життя населення; зменшення енергоспоживання та збільшення енергоефективності різних сфер суспільно-економічного життя;

– сприяння розвитку великих міст як центрів креативної, інноваційної та конкурентної економічної діяльності, а також як місць із високим рівнем соціально-культурної інфраструктури, освіти, медицини, які б приваблювали висококваліфіковані кадри та відповідно сприяли посиленню міської економіки [2].

Інтеграційний підхід та сукупність таких заходів забезпечують підвищення рівня конкурентоспроможності окремих секторів економіки та окремих територій (відповідно до їх спеціалізації), які відповідно підвищують загальний рівень конкурентоспроможності національної економіки та рівень життя населення. Інтеграційний підхід передбачає: узгодженість цілей та логічної структури проекту; інтеграцію планування з ресурсами і видатками в розрізі

результатів; інтеграцію планування з організаційною структурою виконавця проекту; інтеграцію планування робіт і моніторингу; об'єднання і координацію всіх інформаційних систем проекту в єдину систему та зв'язок усіх складових розроблення і втілення проекту із системою управління персоналом. Інтеграційний підхід дає можливість гарантувати ефективність, продуктивність та сталі результати упродовж усіх етапів проектного циклу.

Основні напрями інтеграційного підходу спрямовані на збалансоване та постійне поліпшення якості життя громадян України за допомогою: збалансованого розвитку регіонів і громад; створення нових робочих місць та інших економічних можливостей; надання якісних публічних послуг з рівним рівнем доступності; забезпечення чистого та безпечного середовища проживання [3]. Таким чином, цей підхід інтегрує ключові аспекти життєдіяльності й розвитку – економічні, соціальні та екологічні, – підтримуючи їх безперервну взаємодію. Надання публічних послуг і просторове планування підтримують реалізацію прийнятих рішень щодо розвитку в певному адміністративному (регіональному) контексті, а також у просторовому вимірі. Інтеграційний підхід являє собою креативне поєднання ключових компонентів розвитку – соціального, економічного та екологічного з міжгалузевими пріоритетами, і не є просто їх сумою. Він передбачає взаємодію різних учасників процесу розвитку під час створення спільної перспективи, у тому числі перспективи для зацікавлених сторін, що беруть участь у процесі.

Підхід підкреслює два виміри інтегрованості, важливі для планування регіонального розвитку:

1. Горизонтальна інтегрованість: інтегрованість компонентів стратегії (економічний розвиток, соціальний розвиток плюс надання публічних послуг та інфраструктура; захист навколишнього середовища та природних ресурсів); інтегрованість галузей (міжгалузевий підхід замість галузевого підходу).

2. Вертикальна інтегрованість – узгодження регіональних планів розвитку з ієрархічно вищими системами – державними стратегіями і програмами: державна стратегія регіонального розвитку; галузеві стратегії і плани; державні цільові програми; бюджетні програми [2].

Концепція інтегрованого розвитку означає, що кожний рівень і кожний компонент зберігає свої акценти паралельно з досягненням синергетичних ефектів за рахунок взаємодії у вигляді сталого розвитку та поліпшення якості життя [2]. Інтегрованість не є результатом арифметичного додавання одного аспекту до іншого. Якщо різні аспекти механічно скласти, не враховуючи можливості синергії, є ймовірність, що цілі економічного, соціального, екологічного та просторового розвитку не будуть досягнуті.

Саме тому інтеграційний підхід відповідає потребам щодо забезпечення сталого розвитку більше, ніж галузевий підхід. Інтеграційний підхід має забезпечувати юридичне врегулювання дотримання таких принципів, спрямованих на вдосконалення земельних відносин у містобудуванні. Основні принципи інтеграційного підходу до вдосконалення правового механізму державного регулювання земельних відносин у містобудуванні такі:

1. Відповідальне управління земельними відносинами, їх раціональне використання при плануванні і забудові територій, дотримання зонування забудови для збалансованого розвитку територій і охорони навколишнього природного середовища, а саме:

– підвищення обізнаності громади щодо процесів планування і забудови територій, дослідження громадської думки;

– підвищення рівня кадрового забезпечення органів, уповноважених на регулювання земельних відносин, органів містобудування і архітектури;

– поліпшення середовища проживання громадян, урахування під час розподілу земель для містобудівних потреб доцільності такого розподілу для майбутніх поколінь, забезпечення включення прилеглих до населеного пункту земель для стратегічного планування розвитку населеного пункту.

2. Забезпечення суспільних потреб громади під час планування і забудови територій:

– забезпечення різних потреб усіх громадян шляхом сприяння особистому благополуччю та соціальній інтеграції під час планування й забудови територій, упорядковуючи існуючі та створюючи нові зони відпочинку, перехід до принципу комплексної забудови районів населених пунктів, будівництво новітніх промислових об'єктів у спеціальних промислових зонах, віднесених на певну відстань від житлових кварталів, створення соціальної інфраструктури тощо;

– забезпечення рівних шансів для всіх потенційних інвесторів, зацікавлених у забудові територій населених пунктів завдяки створенню прозорих та ефективних порядків надання земель для містобудівних потреб, створення реальних механізмів протидії корупції тощо.

3. Забезпечення сталості економіки завдяки прозорому інвестиційному середовищу:

– створення рівних економічних можливостей для всіх інвесторів, як внутрішніх, так і зовнішніх. Екологічні втрати компенсують ті, хто їх спричиняє. Забезпечується ефективно використання земельних ресурсів для містобудівних потреб.

4. Забезпечення практики належного управління земельними відносинами в містобудуванні:

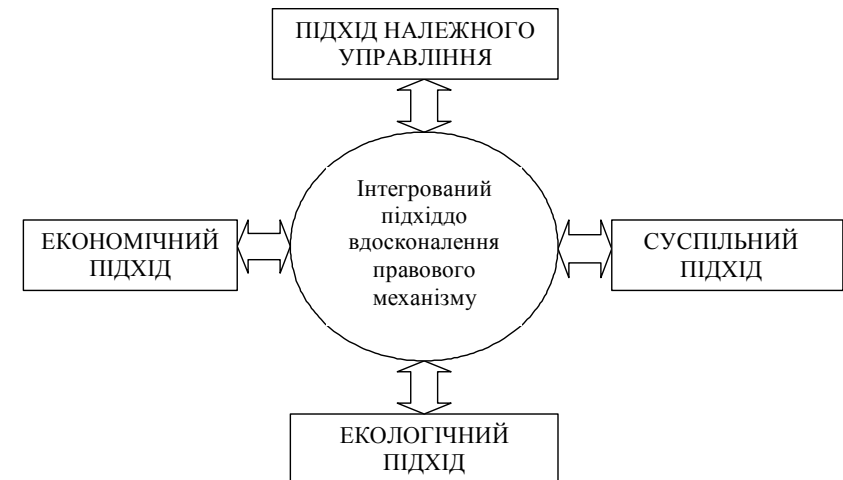
– постійне вдосконалення ефективного управління виконавчих

органів державної влади, органів місцевого самоврядування з питань земельних ресурсів та містобудування і архітектури, контролюючих органів із залученням творчості та енергії громадян, активізації громадських організацій.

Отже, урахуовуючи вищевикладене, доцільно застосовувати інтеграційний підхід до вдосконалення правового механізму державного регулювання земельних відносин у сфері містобудування, оскільки лише його впровадження, на нашу думку, сприятиме рівному розвитку територій держави з урахуванням особливостей міст.

Застосування інтеграційного підходу сприятиме розвитку складової планування і забудови територій населених пунктів та поліпшенню інвестиційної привабливості територій України. Такий підхід ми вважаємо оптимальним при винайденні пропозицій щодо вдосконалення правового механізму державного регулювання земельних відносин у сфері містобудування і регіонів.

Таким чином, ми пропонуємо інтеграційний підхід до вдосконалення правового механізму як основний, що полягає в поєднанні підходу належного управління, економічного, суспільного та екологічного підходів (рисунок).

Сучасні підходи до вдосконалення правового механізму державного регулювання земельних відносин у сфері містобудування

Отже, наступним нагальним завданням є врахування інтеграційного підходу під час формування шляхів удосконалення, спрямованих на реалізацію правових напрямів розвитку державного регулювання земельних відносин у містобудуванні. Основні напрями, спрямовані на вдосконалення правового механізму, такі:

- підвищення рівня дотримання принципів права під час формування та реалізації заходів державного регулювання;
- формування юридичного підґрунтя для створення системи мотивації для посадових осіб, які беруть участь у державному регулюванні земельних ресурсів у містобудуванні;
- розробка нормативно-правових пропозицій та унормування організаційних заходів, спрямованих на зниження рівня корупційних ризиків під час регулювання земельних відносин у містобудуванні;
- підвищення рівня практичного правозастосування під час реалізації державної політики у сфері земельних відносин у містобудуванні;
- поліпшення рівня роботи органів прокуратури щодо нагляду за додержанням земельного та містобудівного законодавства та унормування заходів організаційного спрямування;
- удосконалення юридичного рівня захисту прав та законних інтересів учасників земельних правовідносин у сфері містобудування;
- підвищення рівня забезпечення необхідними засобами та фінансами органів влади – учасників земельних відносин шляхом внесення змін до чинного законодавства;
- юридичне вдосконалення функціонування системи нормотворення та системи нормативно-правових актів;
- підвищення якості державного контролю у сфері земельних відносин та містобудування шляхом удосконалення правового механізму;
- удосконалення правового рівня адміністрування державою послуг у сфері земельних відносин у містобудуванні;
- оптимізація інституцій, що здійснюють державну земельну політику та політику у сфері містобудування, шляхом унормування таких змін;
- поліпшення якості керівних кадрів та кадрової складової органів, уповноважених на вироблення та реалізацію державної політики у сфері земельних відносин у містобудуванні, шляхом унормування організаційних засад;
- розвиток внутрішньої організаційної та зовнішньої організаційної складових органів, уповноважених на вироблення та реалізацію державної політики у сфері земельних відносин у містобудуванні.

Отже, з огляду на вищевикладене як основний доцільно використовувати інтеграційний підхід до вдосконалення правового механізму державного регулювання земельних відносин у містобудуванні. Реалізація запропонованих напрямів удосконалення юридичного механізму дозволить значним чином поліпшити ситуацію щодо регулювання земельних відносин, забезпечить входження України

до європейського правового поля та значним чином поліпшить інвестиційний клімат у державі, надасть поштовх до розвитку територій.

Список використаних джерел

1. **Конституція** України : Закон України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР // Відом. Верховної Ради України. – 1996. – № 30.
2. **Методологія** планування регіонального розвитку в Україні. Інструмент для розробки стратегій регіонального розвитку і планів їх реалізації : проект Європейського Союзу «Підтримка політики регіонального розвитку України». – Режим доступу : regionet.org.ua/files...Strategies...Kashevskyi_UA.pdf.
3. **Президент** України Петро Порошенко оприлюднив основні положення програми розвитку України «Стратегія-2020». – Режим доступу : www.unian.ua/politics/989833-poroshenko-oprilyudniv-tezi-strategiji-2020.html.
4. **Угода** про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом і його державами-членами, з іншої сторони. – Режим доступу : www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=246581344.
5. **Цілі** розвитку тисячоліття Україна – 2013. Національна доповідь / Міністерство економічного розвитку і торгівлі України ; ПРООН. – 178 с. – Режим доступу : www.ua.undp.org/content/ukraine/uk/home/library/mdg.

List of references

1. **Konstytutsiia** Ukrainy : Zakon Ukrainy vid 28 cherv. 1996 r. № 254k/96-VR // Vidom. Verkhovnoi Rady Ukrainy. – 1996. – № 30.
2. **Metodolohiia** planuvannia rehionalnoho rozvytku v Ukraini. Instrument dlia rozrobky stratehii rehionalnoho rozvytku i planiv yikh realizatsii : proekt Yevropeiskoho Soiuzu «Pidtrymka polityky rehionalnoho rozvytku Ukrainy». – Rezhym dostupu : regionet.org.ua/files...Strategies...Kashevskyi_UA.pdf.
3. **Prezydent** Ukrainy Petro Poroshenko oprilyudnyv osnovni polozhennia prohramy rozvytku Ukrainy «Stratehiia-2020». – Rezhym dostupu : www.unian.ua/politics/989833-poroshenko-oprilyudniv-tezi-strategiji-2020.html.
4. **Uhoda** pro asotsiatsiiu mizh Ukrainoiu, z odniiie storony, ta Yevropeiskym Soiuzom i yoho derzhavamy-chlenamy, z inshoi storony. – Rezhym dostupu : www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=246581344.
5. **Tsili** rozvytku tysiacholittia Ukraina – 2013. Natsionalna dopovid / Ministerstvo ekonomichnoho rozvytku i torhivli Ukrainy ; PROON. – 178 s. – Rezhym dostupu : www.ua.undp.org/content/ukraine/uk/home/library/mdg.

Надійшла до редколегії 10.02.15